

sentlige Punkter adskiller sig fra det, Ansøgerne have bedt om, bliver Sagen straks noget betænkelig, og det er det, det gør. Andragerne have bedt om Indskrænkning i deres Søndagsfrihed, deres Frihed til at arbejde i fotografiske Ateliers, men de have dog kun bedt om, at der maatte blive dekretet Lukning fra Kl. 1. Forslaget gaar ud paa, at der skal lukkes allerede Kl. 12, og det spiller en stor Rolle. Af de andre Forskelligheder skal jeg kun nævne en. Andragerne have bedt om, at de paa Søndagene i December Maaned maatte beholde den Frihed, de have nu. Dette har Ministeren ved Lovforslaget ikke ment at kunne gaa ind paa; Lukning skal ogsaa da finde Sted, som paa alle de andre Søndage. Disse Afvigelser gøre, at man ikke uden videre tør gaa ud fra, at de Herrer og Damer, der have medunderskrevet Andragendet i Fjor, ja, ikke en Gang „Dansk fotografisk Forenings“ Bestyrelse, ville slutte sig til Lovforslaget, som det nu foreligger, og ønske det gennemført. Man har saa meget mindre Grund til at tro dette, som der i Dag ved mig er indbragt et Andragende fra 235 Fotografere i Landet, der paa den mest indtrængende Maade anmode om, at Lovforslaget ikke maa blive ophøjet til Lov. Dette Andragende er efter, hvad der fremgaar af dets Slutningsbemærkning, ogsaa medunderskrevet af Folk, der i Fjor underskrev det andet Andragende. Deri ligger netop Bevis for, at Forskellighederne imellem det, man har andraget om, og det foreslaaede, ere for dem saa væsentlige, at de hellere end at se Lovforslaget gennemført, som det foreligger, ønske at blive ved den bestaaende Tilstand. Jeg vedkender mig altsaa ligesom den højtærede Minister den Mening, at de, som det her gælder om at imødekomme, er den Stand, hvis Interesse Lovforslaget griber ind i, men naar det nu altsaa synes, at en stor Del af denne Stand har en anden Mening end den, der fremkom i Fjor i det Andragende, som ligger til Grund for Lovforslaget, er det næppe sandsynligt, at det vil være rigtigt at gennemføre Lovforslaget saaledes. Jeg tror heller ikke, den højtærede Minister vil fastholde Gennemførelsen af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Imidlertid antager jeg, det bliver Genstand for Udvalgsbehandling, og man vil da kunne undersøge nærmere, om der dog maatte være Anledning til at gøre Forandring i den bestaaende Tilstand, hvad disse 235 Underskrivere nærmest synes, der ikke er. — Naar det saa vel i Andragen-

det i Fjor som i Bemærkningerne til Lovforslaget siges, at en saadan Indskrænkning af Søndagsarbejdet ogsaa vil komme den Stab af Medhjælpere til gode, som haves i dette Fag, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget foreligger, er der ingen som helst Borgen for, at det vil komme Medhjælperne til gode, tværtimod; thi det, der ifølge dette Lovforslag sker, er jo kun, at Arbejdet i de fotografiske Ateliers indskrænkes, men der er ingen som helst Indskrænkning af Friheden til at fotografere i fri Luft, i det hele taget uden for Atelieret, altsaa ogsaa i lukkede Lokaler hos Privatfolk. Det følger af sig selv, at i alt Fald mangfoldige Fotografere, for hvem Søndagsarbejdet er den væsentligste Indtægt, ville benytte sig heraf til saa at forlægge Arbejdet ud omkring paa Landet, og da maa de have deres Medhjælpere med sig, i alt Fald er der intet som helst Forbud mod, at de forlange det af deres Medhjælpere. Naar mange gøre dette for derved at faa den Indtægt, de skulle leve af, ville sikkert ogsaa de andre blive nødtte til at følge med. Det er netop for at undgaa Konkurrencen, at Hovedmassen af dem, der androge i Fjor, have ønsket dette Forbud, men naar de ikke kunne undgaa Konkurrencen med Hensyn til Friluftsarbejdet, som jeg for Nembeds Skyld vil kalde det, blive de nødtte til at følge med, og saa opnaas der ingen Frihed for Medhjælperne. Tværtimod vil der maaske gaa mere Tid tabt for dem, fordi det tager mere Tid at rejse omkring uden for Atelieret og fotografere, end naar de kunne blive der. Jeg tror derfor, der er al Grund til at overveje Sagen nøje, inden man ophører det foreliggende Lovforslag til Lov.

Krabbe: Det Andragende fra 235 Fotografere, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) omtalte, og som gaar imod det foreliggende Lovforslag, har været mig ubekendt, indtil det ærede Medlem nu omtalte det, men jeg har gjort Iagttagelser, der stemme med det, det ærede Medlem omtalte, nemlig at de næringsdrivende, hvis Interesser søges varetagne her, ingenlunde alle ere enige om, at Lovforslaget vil være tjenligt for disse Interesser. Og der er jo kun Tale om Erhvervsinteresser. Det er jo vel et Tillæg til Helligdagsloven, som her er foreslaaet, men det er slet ikke noget kirkeligt Forhold. Det er udelukkende Spørgsmaalet om en Hviletid, Indvindingen af i det mindste en Del a.